

El «desgast» posa punt i final a l'etapa de Vizquete a La Jonquera

Vizquete, durant el Palamós-La Jonquera d'aquest curs.

Àxel Vizquete ha dit prou. Fins aquí ha arribat. Potser el cor li diu una cosa, però el cap, al que ha fet treballar i molt durant aquestes últimes setmanes, té clar que el millor és parar. Deixar-ho estar. La seva etapa al capdavant de La Jonquera escribia ahir el seu punt i final. Va ser de sobte. Sobretot per a la directiva, que no esperaven la trucada del seu entrenador diumenge, després de perdre a Castelldefels (2-0), per dir-los que presentava la seva dimissió. La ratxa nefasta de sis derrotes consecutives no ha estat l'únic motiu per agafar la porta de sortida; és més, ni tan sols ha estat el principal. Entén Vizquete que a l'equip li cal un revulsiu i que potser això l'ajudarà, però ha estat el «desgast» de tot aquest temps el que l'ha portat fins aquesta decisió, que feia «uns quants dies» que ja li rondava pel cap. D'aquesta manera, el tècnic de l'històric ascens a Tercera ha fet les maletes. Ahir ho acabava de consensuar amb la junta, s'acomiadava via Whatsapp de la plantilla i avui espera trobar-se amb els que han estat els seus jugadors per dir-los l'últim adéu.

«No ha passat res en concret, sinó que feia uns dies que em plantejava l'opció de deixar-ho. Després de Castelldefels vaig acabar-me de decidir», diu. El motiu? «Ha estat una qüestió de desgast. Em sento buit i desanimat», explica. Assegura que s'ha sentit «molt ben tractat» per tothom al club, on hi ha viscut «experiències difícils de repetir», però no amaga que hi ha «petites coses» que l'han anat cremant amb el pas del temps. No entra en detalls, però segur que no és fàcil viure a Barcelona i pujar a La Jonquera gairebé cada dia per obrir i tancar el camp, entrenar i fer mil i una feines. «A poc a poc, coses així et van desgastant. Les victòries t'ajuden a donar-te forces per seguir remant, però quan no arriben, passa el que passa». I el que ha passat és que després de sis derrotes seguides i l'equip a tocar del descens, Vizquete n'ha tingut prou. «Em sentia buit i havia deixat de ser jo mateix. M'exigeixo moltíssim i estava gastant molta energia». Això, sumat al 2-0 encaixat a Castelldefels, va provocar la seva dimissió. Una decisió que no li ha estat gens fàcil de pair. «Estic molt afectat perquè m'han tractat molt bé», admet.

Mentre se li intenta trobar un substitut a contrarellotge, Vizquete desitja «el millor» al seu ja exequip, a qui veu plenament «capacitat» per salvar-se. «Hi ha equip per estar fora. La trajectòria no és bona però en tota la temporada no s'ha estat mai en descens», recorda. Ara, l'objectiu immediat del tècnic és «desconnectar una mica» i seguir «preparant-me» per tornar a entrenar com més aviat millor. «Quan han vist que ho deixava uns quants representants m'han trucat. Em vull seguir formant, atent al que pugui sortir perquè la idea és trobar equip per a la temporada vinent», diu.

Fitxat l'estiu del 2015, Vizquete va ser l'entrenador de l'històric ascens de La Jonquera a la Tercera Divisió el curs passat en l'eliminàtoria contra el Santboià.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2017/03/28/desgast-posa-punt-final-letapa/837137.html?utm_source=rss